

[Industriministeren]

virksomhed med eksport for øje samt lån fra udviklingsfonden. Efter de skete frasalg er fondens tilgodehavende minimalt. B&W har kun i et enkelt tilfælde opnået særlig bistand under statens medvirken. Herom bemærkes følgende: I december 1970 kom B&W i alvorlige økonomiske vanskeligheder, og en betalingsstandsning blev kun afværget ved, at Nationalbanken efter aftale med regeringen og med finansudvalgets tilslutning måtte garantere for et lån til selskabet på indtil 50 mill. kr. Det var et vilkår for denne garanti-stillelse, at motorfabrikken blev udskilt i et særligt datterselskab, og at selskabets bestyrelse nedsatte et sagkyndigt udvalg til at foretage en undersøgelse af selskabets kapitalbehov og andre forhold af betydning for selskabets videreførelse.

Udvalgets redegørelse resulterede i, at statens garanti for lånet, der i første omgang kun blev givet for tiden marts 1971, forlængedes for tiden indtil udgangen af 1975.

Selskabets økonomiske vanskeligheder førte periodevis til uro omkring selskabets ejerforhold, og i 1974 blev det oplyst, at direktør Jan Bonde Nielsen havde erhvervet en majoritet af selskabets aktier og hermed den faktiske beslutningsret over selskabets videre skæbne.

Meget hurtigt tilbagekøbtes motorfabrikken, hvilket førte til, at Nationalbankgarantien for lånet på 50 mill. kr. bortfaldt i oktober 1974.

Spm. nr. 1131

Til *industriministeren* (30/7 80) af:

Nymann (FP):

»Ministeren bedes oplyse, om B&W har haft statslig økonomisk fortrinsstilling frem for andre værfter i Bonde Nielsen-perioden, og i bekræftende fald ønskes disse forhold nærmere belyst i kroner og øre, herunder om staten har tabt flere penge på B&W end på andre af landets skibsværfter?«

Besvarelse (7/8 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Om den særlige garanti på 50 mill. kr., der blev stillet af Danmarks Nationalbank efter aftale med regeringen og med finansudvalgets tilslutning, og som var gældende fra de-

cember 1971 til oktober 1974, henviser jeg til min besvarelse af spørgsmål nr. 1130.

B&W har i øvrigt ikke haft nogen fortrinsstilling fremfor andre værfter, jfr. i øvrigt min besvarelse af spørgsmål nr. 1130.

Spm. nr. 1132

Til *industriministeren* (30/7 80) af:

Enggaard (V):

»Finder ministeren, at den af energiministeren fremsatte tanke om at vælge en arbejdende formand for A/S D.O.N.G. i stedet for kammeradvokaten er i overensstemmelse med lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v., såfremt et forlydende om et vederlag på ca. ½ mill. kr. er konkret, og påtænker industriministeren i benægtende fald en lovændring?«

Begrundelse

Af den omfattende debat om A/S D.O.N.G.s forhold er det på et tidspunkt fremgået, at det nu senest skulle være energiministerens hensigt at erstatte kammeradvokaten som selskabets formand med en såkaldt arbejdende formand, hvortil også et emne har været nævnt sammen med et påtænkt vederlag på ca. ½ mill. kr.

Folketinget har i december 1979 vedtaget lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v., hvor det af § 4 fremgår, at vederlag til det enkelte medlem af en aktieselskabsbestyrelse er maksimeret.

Medmindre posten som arbejdende bestyrelsesformand falder uden for den refererede begrænsningslov, synes tanken at støde på formelle vanskeligheder. I så fald vil det være af interesse for erhvervslivet at erfare, om industriministeren agter at fremsætte forslag om ændring af begrænsningsloven.

Besvarelse (7/8 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Ifølge § 4 i lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v. må der i aktieselskaber og anpartsselskaber for de enkelte regnskabsår, for hvilke ordinær generalforsamling afholdes i tiden 1. januar 1980 til og med 31. marts 1981, ikke anvendes et større beløb til tantieme, vederlag m.v. til de enkelte medlemmer af bestyrelse, repræsentant-